

her, men de afgøres for et andet Forum, nemlig af Ministeriet. Jeg skal derfor kun knytte enkelte Bemærkninger til, hvad andre ærede Medlemmer i saa Henseende har fremført. Jeg kan være fuldstændig enig i de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem, som umiddelbart før mig havde Ordet, vedrørende den Betragtning, som blev gjort gældende af det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen): at Lægerne skulde nøjes med at passe deres Sager og skulde overlade til Arkitekterne at bestemme, i hvilke Bygninger og med hvilke Indretninger Sygeplejen skulde finde Sted. Den Betragtning forekommer ogsaa mig at være, om jeg saa maa sige, lidt for bygmesteragtig, og jeg vil henvise det ærede Medlem fra Storehedinge til at gennemlæse, hvad den højtærede nuværende Finansminister i sin Tid udtalte, da Spørgsmaalet debatteredes i Landstinget i 1912—13. Da var den nuværende højtærede Finansministers Hovedindvending netop den, at man i for høj Grad havde trængt Lægernes Indflydelse tilbage, i for høj Grad havde undladt at søge Lægernes Medvirkning til Løsning af hele dette Spørgsmaal.

Naar det blev fremhævet, at Lægekorpsset igennem Ingeniørgeneralen og Generallægen havde haft en Fortrinsstilling i kritisk Henseende overfor de forskellige Planer, vil jeg dog herom sige, at Udvalget har søgt at gøre Ret og Skel til alle Sider ved at give Talsmændene og Forslagsstillerne for enhver af Planerne Lejlighed til for Udvalget ikke blot at forsvare deres egen Plan, men ogsaa at fremsætte alle mulige kritiske Bemærkninger med Hensyn til de andre Planer.

Der er jo imidlertid den glædelige Omstændighed ved den Uenighed, som findes, at den i og for sig ikke er saa stor, som det maaske kunde synes. Naar det ærede Medlem fra Storehedinge kunde sige, at alle Planer i Virkeligheden kunde danne et udmærket Grundlag for et Hospital, saa forekommer det mig rigtigt, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at i saa Fald vil det være naturligt at søge Grundlaget i det Forslag, som hidrører fra det Ingeniørkorps og det Lægekorps, som ikke blot skal arbejde med Bygningen, men som ogsaa vil faa Hovedansvaret for det Slutresultat, der kommer ud af denne Sag. Og jeg kan ligeledes ganske tiltræde den ærede Ordførers Udtalelse om, at et Hovedsynspunkt for Flertallet har været dette, at det vilde være bygningsmæssigt urigtigt og økono-

misk uforsvarligt at ombygge eller nedrive paa et Sygehus som det nuværende Epidemisygehus, der fra alle Sider erkendes for at være et endogsaa særdeles fortrinligt Bygningsværk.

Naar Mindretallet kan konkludere i, at naar Ministeriet faar frie Hænder til gennem Lægekorpsset at foretage Forbedringer i Planerne, kan alt være godt, saa synes jeg i Virkeligheden, at den rent bygningsmæssige Uenighed reduceres til et ret lille Spørgsmaal. Jeg, som den ærede Ordfører, gaar nemlig ud fra, at naar denne Sag sluttelig skal afgøres ved Forhandling mellem Ministeriet og Lægekorpsset, vil der naturligvis blive taget Hensyn til alle mulige kritiske Bemærkninger, og jeg skal være fordomstri og velvillig nok til at indrømme, at der ogsaa i Mindretallets Udtalelser findes Momenter af kritisk Art, som til sin Tid vil kunne blive til Nytte.

J. Andersen: Jeg tror, at det ærede Medlem (Hegelund-Lange) vilde have gjort klogt i ikke at bruge Ordet „bygmesteragtig“. Hvis jeg vilde anvende et lignende Udtryk og sige, at hans Indlæg var for lægeagtigt, vilde det vistnok virke paa samme Maade; og jeg synes, man kunde værne hinanden mod saadanne Angreb.

Det, jeg har sagt om Arbejdets Deling, tror jeg er holdbart. Forholdet er, at vi er enige om, at der kan blive et godt Hospital ud af en hvilken som helst af Planerne; men der er ingen, der tør vove at modsige mig, naar jeg siger, at Arkitekt Ingemanns Plan bliver det smukkeste Hospital, og derfor har jeg anbefalet den Arbejdsdeling, at Lægerne passer deres og Officererne deres og Arkitekterne kommer til at bygge. Jeg har ingen Sinde, som det ærede Medlem, der sidst talte, vilde give det Udseende af, stillet det saaledes op, at jeg vilde have, at Arkitekterne skulde udarbejde Sygehuset uden Samraad med Lægerne. Jeg præciserede netop til Slutning i min Tale stærkt dette, at Arkitekten skulde henvises til at føre Samraad ikke med Generallægen, men med de Læger, der skal passe de syge derude paa Sygehuset. Saaledes tror jeg nemlig, at Arbejdet bliver gjort bedst.

Hegelund-Lange: Jeg havde under vurderet det ærede Medlems Ømfindtlighed. Der skulde selvfølgelig ikke i Ordet „bygmesteragtig“ ligge nogen som helst Spydighed. Naar man siger om Læger, at vi af og til anlægger en for lægemæssig Be-